

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

H. SALOMONSON, H. C. SNETHLAGE, W. MAAS GEESTERANUS,
J. H. MEYER, A. J. MOLLINGER, W. F. E. VAN HASSELT, W. ATEN.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

16^e Jaargang.

No. 10.

Vrijdag

5 Dec. '13.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
KOORNMARKT 62.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Den heeren schrijvers over het onmisbaar Studentenleven,
door W. F. E.
Lettre de Saint Nicolas à l'opposition bienfaitrice.
Weekverslag.
D. S. M. G. „Apollo”.

Delftsche Studenten-Bond.

Bondsvergadering.
D. S. D. C. „Logika”, door J.

Gedachten en Gedichten.

Visioen, door X-mans.
Aan een klein vriendje. Voor Mevr. B. v. H., door J. M.
De gelijke van den Man, door Wendrow.

Vereenigingsleven.

Sociaal-Democratische Studenten-Club, door v. O.
Tentoonstelling „Practische Studie”.

Ingezonden.

Aan den nieuwen Senaat, door Magnus.
Ook Hulde, door P. A. B.

Feuilleton.

Twee brieven, door Jantje Marchbanks.

Ingekomen boeken.

Lijst van Vergaderingen.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Den heeren schrijvers over het onmisbaar Studentenleven.

Mijnheer M. D., het studentenleven mag erg nuttig zijn, maar wanneer een rijke student een mingevoede in de gelegenheid stelt *student* te zijn, geeft hij hem ook gelegenheid *concurrent* te zijn na eenige jaren. In-trouwe mijnheer M. D., u kunt toch niet verlangen dat men zijn eigen concurrenten schept.

En nu mijnheer N. F. K., u noemt daar eenige getallen in verband met uw betoog, voor Delft bijvoorbeeld f 350.— Weet u hoe men daaraan komt?

Men neemt de jaarlijksche onkosten, gemaakt ten behoeve van de T. H., vermindert die met het product van het aantal studenten en de collegegelden om dan weer het verschil door het aantal studenten te deelen. Komen er dus 40 ingeschrevenen meer, dan wordt dat niet $40 \times f 350.$ — meer schade, maar $40 \times f 200.$ — minder; want eerst voor een groot aantal studenten meer behoeven er extra kosten te worden gemaakt (assistenten, bedienden, uitbreiding gebouwen).

Verder zal zich het volgende feit voordoen:

Bij den hoogleeraar Q behooren 120 ingeschrevenen op college te komen; er komen er slechts 70.

Waren de 50 wegblijvers er in 't geheel niet, dan zou de hoogleeraar Q evengoed in zijn vak blijven doceeren, alleen zou er bijvoorbeeld 1 assistent minder noodig zijn, er zou dan evenwel $50 \times f 200.$ — minder inkomen.

Uit een en ander blijkt dus, dat binnen bepaalde grenzen, meerdere studenten voordeliger zijn, zoodat ze bij niet afstudeeren de Staat toch geen schade berokkenen; nu kan men ze toch moeilijk een schadeloosstelling vragen.

Verder bemoeilijkt u ook de personen die na eenige jaren

studie, 't zei om financieele, 't zei om andere redenen, reeds in de practijk willen gaan.

Zeker zal ieder uw beider goede bedoelingen apprecieeren, maar de wegen om uw ideaal te bereiken zijn toch wat te idealistisch en daarom onpraktisch.

Met de meeste hoogachting,
W. F. E.

Lettre de Saint Nicolas à l'opposition bienfaitrice.

Mes chers messieurs je suis bien content,
Que dans votre corporation d'étudiants
On aime faire la charité,
Comme mon altesse l'a toujours aimée.

Qu'il y a des hommes qui veulent
Ramasser des *aumônes* pour ces seuls,
Qui loin de cette vie pleine d'intéret,
Doivent vivre, faute de monnaie.

Plus d'étudiants qu'on apelle „*les cochons*”.
Soyez tous membres d'une grande réunion
Et tous liés par le même idéal.
Plus la pratique, parcequ'elle est trop banale.

Plus d'égoïsme, seulement des égeaux,
Malgré la nature, qui créait tous ces maux.
Quant à l'argent il faut l'oublier;
Puisque l'ideal vous en veut procurer.

Weekverslag.

Raadseltje.

Het begint met een scheiding en eindigt met een vraag-
teken????

Men zegt: I. g. o. v. is een raar kluppie!

Op het voetbalveld klonk het luide geboem van mistrappen.
(Göbeltje, Göbeltje).

Toen
(Aanvulling te verkrijgen alleen voor
Corpsleden bij de Redactie).

SINT NICOLAAS VERSJES.

I.

Brand. (Wijze: *Daar ginds komt, enz.*)

Zie ginds komt de stoomspuit,
Van Leeuwen weer aan.
De boel heeft al uren
In laaie gestaan.
Zij zuigen, zij pompen,
Maar d'r komt niks uit.
Lang leve Van Leeuwen
En zijn stoombrandspuit.

II.

(Wijze: *Zie de maan schijnt, enz.*)

Macdonald zit weer te boomen,
Op 't avondje van den Senaat.
Laat de kapper nu maar komen,
Om te krabben zijn gelaat.
Vol verwachting klopt mijn hart,
Hij krijgt veeren van mijn part.

III.

Sinterklaas kapoentje,
Breng ook wat voor Schoentje.
Dat het altijd droog mag zijn,
Heerlijk, prettig, zalig, fijn.

Finis Criminalis.

D. S. M. G. „Apollo.”

INVITATIE-CONCERT

op Dinsdag 16 December, in Stads Doelen.

Solisten: Mevr. P. Scheffer—Hesseling (zang). Amsterdam.
De heer S. van Groningen (piano). Leiden.

Aanvang 8 uur.

Entrée voor Corpsleden, niet-leden van „Apollo”, f 5.—

Het Bestuur houdt zitting voor het uitreiken van kaarten aan leden op Donderdag 11 December en Vrijdag 12 December van 4½—6 uur op de Societeit „Phoenix.”

De Secretaris, A. Bos.

Brab. Turfmarkt 47.

Delftsche Studenten-Bond.

Bondsvergadering op Vrijdag 12 December 1913,
des avonds ten 8 ure.

AGENDA:

1. Notulen.
2. Ingekomen stukken.
3. Jaarverslag.
4. Verslag Propaganda-Commissie.
5. Bestuursmededeeling in zake de Almanak.
6. 1e deel rondvraag.
7. Reglementswijziging.
8. 2e deel rondvraag.

Feuilleton.

Twee brieven.

EERSTE BRIEF.

Beste Nonnetje en Zusje.

Jullie zullen toch wel niet kwaad worden dat ik je zoo noem niet? Want weet je, ik zit nog maar in de kinderstoel, ik ben nog maar een klein ventje, (dat zegt Magnus tenminste, — dat is een heel wijs jongetje) en daarom zal ik nu maar schrijven, zooals jongetjes en meisjes dat onder elkaar doen.

Jullie vinden je zelf wel niets geen kindertjes hé? Neen want jullie lezen al groote menschenboeken, als „Au Bonheur des Dames” en „das Rätsel Weib”. Ja, ja, jullie zijn geen schapjes hoor, maar echte Meisjes Studenten als je aan iedereen vertellen mag, dat je zulke boeken leest.

Maar nu moet ik jullie toch eens iets vragen?

Die boeken zijn geschreven in vreemde talen, en jullie kunt nog niet eens Hollandsch goed lezen, want onder mijn stukje stond een datum, en daaruit blijkt, dat ik er geen „drie S'-W's lang” over heb moeten denken: Jullie

D. S. D. C. „Logika.”

Vergadering van Woensdag 19 November.

De samenstelling van het Bestuur bleek als volgt te zijn:

Voorzitter:	L. J. de Ven.
Secretaris:	J. M. Prins.
Penningmeester:	J. W. A. v. d. Horst.
Bibliothecaris:	B. Peiser.

De heer Goudriaan hield een lezing over theosophie. Het eerste gedeelte ervan gebruikte hij om een beknopte, objectieve uiteenzetting te geven van wat de theosophie is. In het tweede gedeelte gaf hij zijn oordeel erover. Spreker had voornamelijk drie bezwaren:

1°. Het is slechts aan de enkele verlichten op dit gebied gelukt, iets dieper in het wezen der theosophie door te dringen. De rest neemt aan wat de adepten hen leeren. De wetenschap onderscheidt zich hiervan, doordat ieder normaal mensch kan begrijpen, wat zij leert; toch stelt de theosophie zich naast de wetenschap en noemt zij zich de meest volmaakte, die alle andere omvat.

2°. Om een sluitende theorie te krijgen, stapelt de theosophie hypothese op hypothese, zonder dat die een onderling verband tusschen de verschijnselen doen zien, zooals in de wetenschap. Daar immers is het doel van alle nieuwe hypothesen, de verschijnselen terug te brengen tot eenvoudigere, die ons vertrouwd zijn.

3°. De theosophie richt zich op individueele verheffing, wat niet veel vrucht zal dragen, zolang de maatschappelijke verhoudingen zich niet gewijzigd hebben.

Over deze drie punten volgde een levendig debat.

Vervolgens hield de heer Heida een improvisatie over het militarisme, wat hij gedeeltelijk in het Friesch deed. Ook dit was aanleiding tot een zeer geanimeerd debat.

J.

Gedachten en Gedichten.

Visioen.

Dof gonzend dreunde de machine door. Ik hoorde haar, eerst onbewust, vervolgens met een gevoel van wrevel, toen verbaasd, en ten slotte schrok ik wakker uit mijne verdooving, en staarde verschrikt om mij heen.

Ik bevond mij in de collegezaal van prof. dijdx, doch nooit had ik dezelfde in zoo'n zonderlingen toestand gezien. Een roodachtig schijnsel verlichtte, diffuus, het lokaal, de hoeken, en de zoldering gingen in het zwevend duister verloren, en de vensters weerkaatsten het roode schijnsel zonder daglicht door te laten. Een zonderlinge geur van lichtgas gemengd met die welke men in sterk verwarmde lokalen aantreft waarin vele menschen bijeen zijn, vervulde

vindt uit die boeken dan ook het interressantste, dat je in het eene wuft, en het andere een raadsel wordt genoemd.

En wat zijn jullie toch logisch! Omdat ik nou Marchbanks heet, daarom denken jullie dat ik een zoontje van Shaw ben? Neen kindertjes tot mijn spijt niet. Trouwens die Marchbanks heette Eugene, en ik heet John, misschien is het een neefje van me.

Die Eugene zal sinds 1895 ook wel veel geleerd hebben, en niet meer in de kinderstoel zitten, denk jullie wel?

En nu nog over mijn vriendinnetje Loukie.

Ja ze heeft wel nog weinig benul van wat er in de wereld omgaat vindt jullie niet? En ze is heelemaal geen meisjes-student. Neen goddank niet in Delft, maar wel in Amsterdam, en een student in de medicijnen, nou weet jullie alles. Ik denk ook wel niet, dat ze er zich erg aan storen zal of ze vooruitstrevend is in het oog van de studenten. Ik zal het haar eens vragen als ik weer in Amsterdam kom.

En nu kindertjes ga ik eindigen.

Je lieve vriendje,

JOHN.

P. S. Laten we voortaan maar niet meer kibbelen. Laat me maar eens bij jullie met de poppen komen spelen, dan zal ik de dokter zijn.

Dáaaag.

de ruimte. Duidelijk drong nu de regelmatige dreun der machine tot mij door, nu evenwel ging hieraan een ander geluid gepaard als van een aantal snelgedraaide, doch ledige koffiemolens. Verbaasd staarde ik om mij heen en spoedig ontdekte ik, rechts voor mij de hoofdbron van het rumoer. Op den plaats waar zich anders de professor bevond, was nu een zware gasmotor geplaatst die onophoudelijk doorwerkte, en wiens dreun mij gewekt had. Het andere geluid, dat der koffiemolens, werd inderdaad door een 50-tal dezer instrumenten veroorzaakt. Deze waren neergezet op de gewone zitplaatsen der studenten en werden door onzichtbare drijfriemen door den gasmotor snel bewogen. Ik merkte echter op dat een enkele dezer molens slechts traag, of niet bewoog terwijl een 6-tal hunner van een kleiner formaat zich afgescheiden van de groote menigte bevond. Ook was er een zekeren regelmaat van rangschikking, nl. mooi glimmenden bij soortgenooten, ruw geschaafden bij andere minder goed afgewerkten. Een tweetal bijzonder goed gepoetsten, doch klaarblijkelijk geheel ledigen, bevond zich op den achtersten bank en deed niet de minste moeite zich met den motor in verbinding te stellen.

Het geheel deed mij zonderling aan en reeds verbaasde ik mij over den regelmaat van het bedrijf toen een klein incident mijn aandacht trok. Plotseling stopte een der molens, een gedempt gepiep deed zich hooren, en vervolgens stonden een 10-tal molens stil. Dit miste zijn invloed niet op den motor die langzamer draaiende begon over te slaan. Een enkele molen echter die de verbinding niet verbroken had wist door energiek doordraaien den motor weer opgang te krijgen, en weldra deed het gedecideerd gesputter der ontstekingen zich weer even luid hooren als te voren.

Inmiddels echter begon ik mij moede te voelen. Het roode licht gepaard aan het voortdurend gedreun deden hunne invloed op mij gelden, langzaam voelde ik de slaap mij overmannen. Eén oogenblik verbeeldde ik mij nog door den arm der zich naast mij bevindende molen getroffen te worden, toen zweeg het gedreun voor korten tijd, en terstond verdween ook het geknars der molen... en daarna sliep ik in.

Ik werd pas weer wakker toen ik een hand op mijn schouders voelde. Verschrikt verhief ik mij van mijn plaats: de zaal was ledig, lachend staarde de amanuensis mij aan, en juist verdween het laatste groepje collegegangers door den in het zonlicht geopenden deur.

Snel spoedde ik mij naar buiten, greep mijn rijwiel, en reed, vervuld van mijn vreemd visioen, door het poortje naar buiten.

X-MANS.

Aan een klein vriendje.

Voor Mevr. B. v. H.

Voor mij staat het portret dat 'k van je maakte,
Klein ventje met je blond omkruld gezicht,
Dat nimmer nog de pijn van 't leven raakte
Eens wordt toch ook het leed tot jou gericht.

TWEEDE BRIEF.

Beste Magnus.

Je bent wel een erg pedant jongetje, met een dopje op, maar ik zal je toch maar Nasje noemen, dan zullen ze thuis ook wel zegge, mij noemen ze tenminste altijd Jantje.

Je hebt zeker nog niet erg veel geschreven. Je gapt tenminste zooveel van me!

Zie je Meisje, je moet niet zoo boos zijn op de Redactie, want dat zijn allemaal erge knappe menschen, die hoog staan boven ons, zie je, en die menschen weten heusch veel beter dan wij, waar wij ons aan kunnen „stooten“.

En Meisje, wie zegt jou toch, dat ik geschreven heb om dat stukje van Alexander Vanzomer te vergoelijken? Ik had net zoo goed kunnen bedoelen die brief van Ruster aan Norman Zomer, want daar hebben ook erg veel meisjes zich aan „gestooten“. Dat stuk vond je zeker ook erg onsmakelijk?

En nu wou ik het nog over iets anders hebben!

Je zegt, dat ik vind, dat dit stukje litteraire waarde heeft. Ja zusje de litteraire waarde vind ik nu niet erg groot, maar het is oprecht bedoeld, als litterair, en dat is voor mij genoeg. Ik lees het goede wel tusschen de regels door. Dat moet jij ook leeren doen, daar kom je veel verder mee, als dat je tusschen de regels door leest, dat het smerig is, tenminste zoo noem jij het! En vind je die vergelijking

Toen ik je 't laatst zag in die wilde wanhoop,
Maakte jouw spelen mij het dragen zacht,
Wijl telkens jij tegen mijn lichaam aankroop
En telkens weer iets anders met je bracht.

O! Kon ik nu maar in dees lange nacht,
Dat ik te laf ben om te durven rusten,
Naast mij voelen je gouden lokkenpracht,
Misschien dat dan die pijnen in mij susten.

29/30-11-'13.

J. M.

„De gelijke van den Man“.

Met noodige halsstarrigheid heb ik zoo juist het onafhankelijkheids-nummer van de Minerva gelezen. 't Heeft me ongelukkig en nijdig en toen weer sterker gemaakt.

Want je moet, nuchter weg, wel erkennen die verklaring dat wij Nederlanders en vooral wij studenten zoo akelig oud zijn. 't Was of de schrijvers allen te zamen zich zelf en ons toeriepen Paulus' woorden: „och of gij koud waart of heet, doch nu zijt gij lauw!“

Maar 't prikkelde, ik wilde niet oud zijn en grijs van verveling; ik heb me nijdig gemaakt; ik had recht tot nijd, want valsch, diep in-valsch is de voorstelling.

Toen ik dat begreep, was ik sterker geworden. Toen heb ik de „kleine spelen in één bedrijf“ nog eens herlezen, alle drie, dadelijk na elkaar. „Edo Linde e.s.“ bleef liggen in de kast; dat grapje kan ik wel met de herinnering alleen af.

Met de Minerva'sche onafhankelijkheid nadreunend in mijn hoofd sprong mij klaar voor den dag de lauwe geest van de vier tragedie's.

Wat Vanzomer verhaalde was wel buitengewoon tragedioos; ik heb toen ter tijde mijn wenkbrauwen even opgetrokken, ze weer laten zakken, „zoo, zoo“ gezegd en 't geheel dus voor kennisgeving aangenomen. Diep-dramatisch effect!!?

Maar die brandende haardjes en die luie stoelen en die kopjes thee van Marchbanks, van Non en Zus en van Magnus die hebben, voor mij althans, heel wat heftiger uitwerking gehad, die waren zoo eindeloos droef, zoo wanhopig vaal.

O, o wat intiem gezellig, hé?, zoo'n meisjeskamer, en wat genoeglijk daarin het intiem gezellige gedaas; ja, want je woudt de „doordraving“ van „Hij“ en 't „Rätselhaftige“ van Zus en de „ondeugendheid“ van „Zij“ toch niet voor meer dan nonsens houden, nonsens met ernstschijs, conversatie onzin, oppervlakkigheidsgedweep? Je woudt er toch, hoop ik niet meer in zien?

Of geloof je waarlijk, dat „een vrouw zich door studie de gelijke van den man maakt?“ En dan zeker in zoo'n luie stoel voor een open haardje? o, vergeeft me, 't is waar, Non en Zus gaan aan tafel zitten!

Maar nu, zonder geklets en zonder meisjeskamer met toeë gordijnen nu treurig ernstig de vraag: als 't waar is,

met Shaw en Ibsen kras. Och heusch! Ja het is weer hetzelfde als wat ik daar net zeide. Voor mij geldt alleen het principe, de grondgedachte begrijp je en of die nu van Ibsen, of van Shaw, of van Vanzomer afkomstig is, dat doet niets ter zake.

Als je Marietje weer eens ziet, dan moet je haar eens vragen, wat ze eigenlijk bedoelt met die meisjes, die op dat doppende ventje verliefd worden. Hoe moet hij dan dopen. Zeker wel op een heel bijzondere manier, en als hij nu nooit eens een dop droeg?

En nu over dat mooie eind. Dat heeft je zeker wel veel hoofdbrekens gekost.

Dus jij wil hebben dat ik denk, dat het vrouwenkiesrecht op eens alle vrouwen geëmancipeerd zal maken? en ook doe je net, of een vrouw alleen dan geëmancipeerd is, als ze afgestudeerd heeft, net of daar een engagement niet even goed voor dienen kon. Beroerde verhouding hoor, als je zoo weinig invloed op je meisje hebt. Je zult dan later wel erg onder de plak komen.

Ik hoop ook van harte, dat jij niet meer zoo flauw zal doen, ik zal maar hopen: een volgende keer beter.

Je vriendje,
JANTJE MARCHBANKS.

Hierbij sluiten wij de rubiek van spelen in één bedrijf en de daarop betrekking hebbende brieven. REDACTIE.

dat de studie de vrouw tot gelijke van den man maakt, — is 't dan niet om wraak te roepen dat zooveel meisjes studeeren?

Wij zijn niet gelijk en nooit moeten wij dat worden.

't Was een feestje van meisjes- en jongens-studenten geweest; we hadden in de genoeglijkheid van de tram al wat van academie-ideeën verloren, en gekomen aan het strand, heeft de wind al zijn best gedaan ons schoon en gezond te waaien. We dronken thee en dineerden: de meisjes dronken wijn, de meisjes rookten: gelijken van den man werden zij, zoo denkt ge? Mis. Ver heel ver was vergeten het sentimenteete bloempje achter de ruiten, het droomend maagdelijn, ver vergeten de man, die 't ruwe groote leven kent en in beschermend gebaar het bloempje plukken komt; vergeten was dat al, vergeten was de conventie! Toen in den windrigen laten avond wandelden wij weer langs 't strand. En naast mij zoo'n damesstudente, de anderen een heel eind achter.

Zij praatte vrij uit over alles wat moeilijk is in 't leven, wat ook zij, staande in het vrije leven, als zwaar en donker had leeren zien en opmerken. Er klonk een innige hartelijkheid in ons spreken en in ons zwijgen. En beiden voelden wij die hartelijkheid als warm en goed te midden van al 't koude en ruwe en vale waarover wij spraken. Tot, ineens, zij ophield, met schrik zich bezon en ongemotiveerd mij toesmeet:

„Ik ben ook gek, pas een paar uur ken ik u, en ik praat maar vrij uit tegenover een student, zooals ik nog nooit durfde praten tegen de anderen, die ik al jaren ken. En ik weet dat u er morgen met uw vrienden om lacht.”

Zoo'n slag in 't gezicht beantwoordde ik met een afdoend „barst maar!” dacht ge? Neen, het maakte mij heel ongelukkig omdat ineens de studente voor mij stond, die onbewust den gelijke van den man wilde worden. Als meisje was ze eerlijk geweest, maar plotseling was al 't koude en 't cynische en 't misberedeneerende weer over haar gekomen, alles wat de vrouw, die op mannenwijze studeert van de studie ontvangt; en haar trieste levenskijk, waaronder ik evengoed viel als elk ander, die gooide zij mij toe en daarin pantserde zij zich opnieuw.

Zie, brave Marchbanks, lieve Non en Zus en wijze Magnus, jullie samen hebben niet anders gedaan dan in heel gezellige interieurtjes die verderflijke geest laten voortwoekeren.

Arme meisjes, die de gelijke worden wilt van den man, die dus alle direct gevoel inboet, die niet *kunt* redeneeren alleen en die, je dood ziende loopen, op cynisme, en toch je vrouwelijk gevoel niet kunnende smooeren, in weifelende levenskijk je dan plotseling vol afschuw van de Edo Lindes-geschiedenis afwendt, met logisch verstand in een boek „Das Rätsel Weib”, gaat zoeken arme Magnus die 't cynisme met alle geweld wilt.

„Dat Rätsel Weib”, Non en Zus, zijt ge zelf; 't is in uw zelf en laat nooit de buitenwereld het u behoeven te prediken.

Gij hebt het groote recht nooit de gelijke van den man te worden!

Gij gevoeld wel hoe ellendig een „verwijfde” man is, gevoeld ook hoe leeg een cynische vrouw wordt.

WENDROW.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIE.

GELEGENHEIDS-AANBIEDING

ruim 60% beneden de waarde!

Wij legden beslag op de productie van een drietal groote Sigarenfabrieken en kunnen thans deze prima kwaliteiten Sigaren voor onderstaande zeer gereduceerde prijzen aanbieden.

Pl.m. 400.000 Modjo's,

BESLIST LEKKERE en MOOIE DOFFE SIGAAR;
gewone prijs f 19.— per Mille,

THANS SLECHTS f 14.75 per Mille.

Deze Sigaren zullen spoedig uitverkocht zijn, daarom is direct bestellen gewenscht.

Wij leveren 500 stuks als proef voor f 8.—.

Pl.m. 200.000 hoogfijne 3 cts Sigaren.

Merken: „DIAMANT”, „SELECTO”, „NED. BANK”, „LABOR” en andere;

gewone prijs f 23.— en f 24.— per Mille,

THANS SLECHTS f 17.75 PER MILLE.

500 stuks als proef f 10.—.

Een partij duurder merken,

als: „GOETHE”, „NAPOLEON”, „FANCY”, „BISMARCK”, enz. enz.,

de beste 4 en 5 cts. Sigaren,

leveren wij gesorteerd bij 300 stuks à f 6.—.

Bepaalde aangegeven merken à f 7.— per 300 stuks.

Verder een zeer groote partij

Prima Prima, 2 cts Sigaar,

w.o. „KOSMOS”, „VORSTENLANDEN”,

„PARLEMENT”, „IRIS”,

van f 16.— per Mille,

THANS SLECHTS f 12.50 PER MILLE.

Conditie vast en bindend. - Proefzendingen van 500 stuks franco.

Bij 2 Mille in eens van een of meer soorten franco. Eerste zending postw. vooraf, tweede op 1 maand crediet.

VAN DER ZWAAG & Co., Sigarengrossiers en Exporteurs.

MARNIXSTRAAT 212 — AMSTERDAM.

GEMEUBILEERDE

ZIT- en SLAAPKAMERS
te huur aangeboden,

zeer geschikt voor 2 Heeren. Direct te aanvaarden.

Adres: WILLEMSTRAAT 19, RIJSWIJK (Z.-H.)

LES verzocht

in graphostatica en berekeningen voor gewapend beton-constructie, liefst van iemand in Den Haag.

Brieven franco onder No. 6597 Bureau van dit Blad.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 5 DECEMBER 1913. No. 10.

Vereenigingsleven.

Sociaal Democratische Studenten Club.

Verslag van de Lezing van Mej. S. GROENEWEG,
over „De Vrouw en het Socialisme”.

Spreekster betoogt dat de positie der vrouw in de samenleving altijd afhankelijk is geweest van de productiewijze. Met de invoering van het privaatzet werd de vrouw gedegradeerd tot voortbrengster der kinderen. De kinderen waren het voornaamste, want daaraan moest het door den vader verworven bezit overgaan; voorbeelden hiervan vinden we in het oude testament. De invoering van het Socialisme zal aan de vrouw een betere positie in de maatschappij geven.

Spreekster geeft een uitvoerige kritiek op de toestanden in de tegenwoordige maatschappij. De algemeene afkeer tot werken is een fout van het kapitalisme; ze is onnatuurlijk, en is ontstaan door het teveel aan arbeid, dat de arbeider gedwongen is te verrichten voor den kapitalist. Door voedsel en rust wordt aan het lichaam niet zooveel vergoed als door den arbeid er aan ontnomen wordt. De arbeidsverdeling, de levenswijze, het onderwijs en de beroepskeuze dragen allen een kapitalistisch stempel.

De arbeid wordt onvoldoende betaald, al is er nog een groot verschil in de betaling van „skilled” en „unskilled labour”.

De vrouwenarbeid werd door de kapitalisten slechts toegepast om het aantal arbeiders te vergrooten en daardoor de loonen te drukken. De natuurlijke arbeidsverdeling werd daardoor omvergegooid; in Engeland was het voor vijftig jaar een gewoon verschijnsel dat de vrouw in de fabriek arbeide en de man het werk in huis deed. Daarom is het grootste verschil tusschen het burgerlijk en het socialistisch feminisme dit, dat het eerste voor de vrouw het recht vraagt op arbeid, en het tweede de mogelijkheid om goed betaalde arbeid te verrichten.

De prostitutie wordt in deze maatschappij in het leven gehouden door de onmogelijkheid voor vrouwen uit den middenstand om goed betaalden arbeid te verrichten. Fabrieksarbeid willen zij niet verrichten uit standsvooroordeel en om de slechte loonen, en daarom lokt hun de betrekkelijke luxe der prostitutie aan.

Door de onmogelijkheid voor mannen uit den middenstand om op tijd of in het geheel niet te trouwen — de vrouw wordt door hen immers als een luxe-object beschouwd — wordt de prostitutie beschouwd als een hem toekomstige vergoeding van het huwelijk. De oorzaken der prostitutie — slecht betaalde vrouwenarbeid en de lucrativiteit van het huwelijk — worden door het Socialisme weggenomen en de prostitutie zal dus verdwijnen. Dit wordt in het kapitalisme algemeen — en terecht — onmogelijk geacht.

Bij het Socialisme heeft dus de vrouw veel te winnen; als lid van de maatschappij, als echtgenote en als moeder. Als lid van de maatschappij zal zij gelijk zijn aan den man, behalve op het gebied van arbeidsverdeling, waarbij rekening gehouden moet worden met haar geringere lichaamskracht. Als echtgenote zal zij naast den man staan, ook als broodwinner, want er is arbeid genoeg, die door de vrouw verricht kan worden zonder nadeel voor het gezinsleven. Maar vooral als moeder zal de vrouw bij het Socialisme winnen. De zorgen voor het kind worden tot een minimum teruggebracht: voor het materiele welzijn wordt door den Staat gezorgd. Het gebrek zal haar niet dwingen de kinderen zoo spoedig mogelijk te doen arbeiden.

v. O.

Tentoonstelling „Practische Studie”.

Evenals andere jaren geschiedde, zal in Februari een tentoonstelling gehouden worden van teekeningen op bouwkundig gebied, decoratieve kunst, handteekeningen en boet-

seerwerk. Prof. H. Evers en Prof. T. K. L. Sluyterman zullen over de toelating van ingezonden werken beslissen. De inzending is opengesteld voor alle ingeschrevenen der Technische Hoogeschool.

Wij willen hier een kort woord van aanbeveling schrijven. Op algemeen-technisch zoowel als bouwkundig gebied dienen de wetten van schoonheid en smaak steeds meer te worden eerbiedigd. Waar in het vorige jaar bouwkundigen bijna uitsluitend het beperkt gebied der bouwkundige-ontwerpen behandelden, vertrouwen wij dat deze keer decoratieve teekeningen en boetseerwerk meer tot hun recht zullen komen. Ook schetswerk, medegenomen van vreemde reizen of willekeurig naturalistisch teekenwerk, zullen worden geapprecieerd. Door ook anderen als bouwkundigen in de tentoonstelling te betrekken hopen wij op een grooter algemeene belangstelling. Wellicht kunnen zij, die aan de boekversiering en illustratie der studenten-almanakken medewerkten en zoovele andere onbekende talenten bijdragen om deze expositie te maken tot een spiegel van wat er leeft, buiten de noodwendige techniek en buiten de exacte wetenschap, in de schoonheidzoekende harten der Delftsche studenten.

Het Bestuur.

Ingezonden.

Aan den nieuwen Senaat.

Wat gij wellicht niet vermoed had, is gebeurd. Gij zijt bij enkele candidaatstelling gekozen tot de hoogste functies in het Delftsch Studenten-Corps. Meen niet dat dit gebeurd is, zooals men het wel heeft willen doen voorkomen, omdat men Uw werk niet belangrijk genoeg vond om er over te strijden, neen, wie dat gezegd hebben zij vertolken niet het gevoelen van het grootste deel der Corpsleden. Het zou droef zijn met de geest onder de Delftsche studenten indien zij van oordeel waren dat de voornaamste plaats die men onder hen kon bekleden, die was van bestuurder van een... eet- en drinkhuis. Neen, zeer velen onder ons oordeelen gelukkig nog dat het hoogste lichaam dat is, dat een ideële, maar hechte band moet leggen tusschen alle studenten; een band die ons te sterker doet voelen wat het beteekent student en jong te zijn!

Waarom we dan geen tegencandidaten gesteld hebben? Omdat we ervan overtuigd waren, dat zij die door den af-tredenden Senaat gesteld waren, ook wel de meest geschikte zouden zijn om het groote werk te doen dat gedaan moet worden.

Want, mijne heeren, er is nu genoeg gepraat, het is nu tijd tot werken! Denk niet, dat ik er de afgetreden Senaat een verwijt van maak dat hij het Corps heeft teruggegeven zooals hij het heeft ontvangen. Die Senaat heeft het druk genoeg gehad! Maar gij, mijne heeren, wat hebt gij te doen? De loopende dingen te beheeren, de zaak gaande te houden? Als ge alleen dat doet hebben zij gelijk, die uw baantje onbelangrijk noemen. Het Corps verwacht van U iets anders. Niet dat ge een goedkoop merk wijn op Uwe vergaderingen schenkt, dat kan ons bitter weinig schelen.

Dit verwachten wij: „dat ge nu eindelijk eens begint het Corps voor allen” te bouwen. Lang genoeg hunkeren de financieel-zwakkeren nu reeds om binnen te komen, lang genoeg hebben ze niet gekund.

Ik hoef U niet te zeggen wat er gedaan kan worden, dat weet gij beter dan ik. Maar dit vraag ik U wel, be-noem nu geen commissies, houd geen mooie redevoeringen, maar pak aan!

Ja, pak aan, mijne heeren. Het Corps zal er U dank voor weten.

MAGNUS.

Wij raden den schrijver aan nog eenmaal de overdrachts-speeches door te lezen, en te blijven volharden in zijn vertrouwen in den Senaat.

Red.

Ook Hulde.

Hij zeide tot haar: „Wacht nog even, dat ik eerst mijn fiets oppompe”.

Zij zeide: „Deze pomp is niet goed genoeg voor jòù; zie eens hoe roestig en rot”.

's Avonds sloop zij zacht tot voor zijn deur, en trachtte een nieuwe koperen fietspomp door de bus te wringen, maar het gelukte haar niet, de bus was te nauw.

Den volgenden morgen kwam zij als altijd bij hem. „Gisteravond was ik ook hier”, sprak zij, „en ik trachtte een fietspomp door de bus te wurmen, maar die was te nauw! Zie hier ligt nog het kapotte slangetje”, en zij raapte een gescheurd rubbereindje op van den grond. „Ik dank je” zeide hij zacht met een glimlach in zijn oogen.

P. A. B.

Ingekomen boeken.

UIT BLANKE STEDEN ONDER BLAUWE LUCHT,
tweede bundel, door LOUIS COUPERUS.
Uitgave L. J. VEEN, Amsterdam.

Lijst van Vergaderingen.

Technologisch Gezelschap.

Dinsdag 9 December.

Spreker: Dr. Hendrik Muller.

Delftsche Stud. Ethische Vereeniging en

Delftsche Stud. Geh. Ont. Vereeniging.

Woensdag 10 December, 's avonds om 8 uur, in Zaal 16 Hoofdgebouw.

Spreker: R. Casimir.

Onderwerp: De Ethiek der Drankbestrijding.

Electrotechnische Vereeniging.

Donderdag 11 December, 's avonds om 8 uur, in Zaal β Nat. en Electr. Lab.

Spreker: H. Rezelwan.

Onderwerp: Commutatie van Gelijkstroommachines met buitenliggende polen.

Vrije Studie.

Maandag 15 December, 's avonds 8 uur, in de Eetzaal der Societeit Phoenix.

Spreker: Henri Borel.

Onderwerp: Chineesche kunst.

D. S. V. Onze Koloniën.

Woensdag 17 December, 's avonds 8 uur.

Spreekster: Jkvr. Schuurbeque Boeije.

Agenda.

DELFT.

Maandag 8 December. Schouwburg Stads Doelen: N.V. Het Rotterdamsch Tooneelgezelschap: 4e Abonnements-Voorstelling: „De Nimf”; 8 uur.

DEN HAAG.

Zondag 7 December. Diligentia: Concert door Walter van Son, tenor, Nettie Weijnschenk, sopraan, W. van den Berg—Holswilder, harp en Annette de Wolff, begeleiding; 8 uur.

Maandag 8 December. Diligentia: Concert door J. Chiapusso, piano; met medewerking van Ch. van Isterdael, violoncel; 8 uur.

Woensdag 10 December. Diligentia: Liederenavond Helen Henschel; 8 uur.

ROTTERDAM.

Zaterdag 6 December. Groote Schouwburg: Italiaansche Opera: „Mignon”; 8 uur.

Zondag 7 December. Tivoli-Schouwburg: N. V. Tooneelvereniging: „Jean Darlot”, gevolgd door „De Greep”; 8 uur.

Groote Schouwburg: Rotterd. Tooneelgezelschap: „Twee Weezen”; 8 uur.

Woensdag 10 December. Groote Schouwburg: Italiaansche Opera: „Il Barbiere di Siviglia”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

VOORHANDEN, het dezer dagen verschenen werk, getiteld:

STEENKOLEN.

Haar ontstaan en bereiding tot Markt-product en Nevenproducten

DOOR

J. J. BOOTSGEZEL,

Werktuigkundig Hoofd-Opzichter der Staatsmijnen in Limburg.

Met 94 Afbeeldingen en 2 Gekleurde Kaarten, voorstellende: I. Ontwikkeling der cokes-bereiding in het Nederrijnsch-Westfaalsch mijndistrict. II. Kolenmijnen van het Nederrijnsch-Westfaalsch mijndistrict, verdeeld volgens de kolensoorten die er getrokken worden.

Het geheele werk wordt uitgegeven in 4° formaat, is gedrukt op best papier, waardoor de gravures goed tot hun recht komen, en omvat 150 bladzijden. Niet alleen voor hen die door hun studie op dit boek zijn aangewezen, doch ook zij, die in het artikel zelf handelen en daardoor meer belangstellen in de bereiding, zal de aanschaffing van dit werk ten goede komen.

De prijs is in cartonnen band f 3,90.

Gebonden in linnen stempelband f 4,50.

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

BINNENWATERSLOOT 33.

DELFT.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120.

Chr. F. RÜTER.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

(2717

SANATORIUM BEEKBERGEN

≡ voor lijders aan tuberculose. ≡